

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมยุคโลกาภิวัตน์ มีความจำเป็นต้องพึ่งพาวิทยาการและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า และทันสมัยตลอดเวลา รวมถึงกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถสูง และในปริมาณที่เพียงพอ ส่งผลกระทบที่สำคัญต่อประเทศไทย โดยเฉพาะปัญหาการขาดแคลนกำลังคนระดับกลางและระดับสูงในสาขาที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทำให้ผลิตภาพและศักยภาพการแข่งขันของประเทศด้อยกว่าหลายประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2549, คำนำ) ซึ่งสถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลางมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในปี พ.ศ. 2550 ถึง 34,855 คน ในขณะที่มีผู้สมัครเพียง 17,724 คน (กรมการจัดหางาน, 2551, หน้า 8) ความต้องการกำลังคนเหล่านี้จะอยู่ในแรงงานระดับกลาง หรือระดับอาชีวศึกษาเป็นส่วนใหญ่

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545, หน้า 20) ระบุว่าสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานรัฐและเป็นองค์กรหลักตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบายแผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2550, คำนิยม) กล่าวว่าสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีเป้าหมายในการผลิตกำลังคนกึ่งฝีมือ ช่างเทคนิค และนักเทคโนโลยี ในการผลิตและการบริการเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยกำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์การอาชีวศึกษาไว้ทั้งปริมาณ คุณภาพ การบริการสังคม และสร้างผู้ประกอบการใหม่ นอกจากนี้สุวิทย์ ณรงค์ฤทธิ (2547, หน้า 1) ยังได้กล่าวว่า “การอาชีวศึกษาเป็นการเตรียมบุคคลเข้าสู่อาชีพ และทำงานต่อไปด้วยความสำเร็จ” เป้าหมายของการอาชีวศึกษา คือมุ่งทำงานและสัมพันธ์กับการมีงานทำ การอาชีวศึกษาต้องสอดคล้องกับสภาพของเศรษฐกิจ สังคมและวุฒิภาวะของนักศึกษา นักศึกษาแต่ละคนมีสิทธิ์จะเลือกอาชีพที่ตนปรารถนาได้

สถาบันการศึกษาด้านการอาชีวศึกษา มีบทบาทหน้าที่ ผลิตและพัฒนากำลังคนเข้าสู่สถานประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน เพื่อรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ ดังคำขวัญที่ว่า “อาชีวะ สร้างชาติ” นั่นคือ ความสำคัญของผู้สำเร็จการศึกษา

ด้านอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ มีคุณสมบัติเพียงพอ ทั้งเป็นคนดีและคนเก่ง (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2550, คำนำ)

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมจะสำเร็จได้ตามที่กำหนดไว้ นั้นต้องอาศัยคนที่มีคุณภาพประกอบด้วยคุณสมบัติทางร่างกาย สติปัญญา ความรู้ ความมีคุณธรรม นโยบายการพัฒนากำลังคนของประเทศที่ผ่านมา มุ่งพัฒนาเฉพาะด้านสติปัญญาแต่ยังขาดคุณธรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาจิตใจ ดังนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทย มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (green and happiness society)” คนไทยมีคุณธรรมความรู้ และรอบรู้ทันโลก ครอบครัวยุคใหม่ ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพ และทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศ ที่มีธรรมาภิบาลดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี โดยมีเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และความมั่นคงในการดำรงชีวิตครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้ตนเองที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคมไทย โดยเพิ่ม (1) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย เป็น 10 ปี (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักของทุกระดับสูงกว่าร้อยละ 55 (3) เพิ่มกำลังแรงงานระดับกลางที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของกำลังแรงงานทั่วประเทศ และ (4) จำนวนบุคลากรด้านวิจัย 10 คน ต่อประชากร 10,000 คน ทั้งนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาคนที่มีคุณธรรมนำความรู้ ส่งเสริมให้คนไทยเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและสามารถจัดการองค์ความรู้ทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์ความรู้สมัยใหม่ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551, หน้า 2)

การที่เยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศจะเติบโตขึ้นเป็นประชากรที่มีคุณภาพได้นั้นจะต้องได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน มีความพร้อมในการต่อสู้กับอุปสรรคและความสามารถปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้ คิดแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตและทักษะวิชาชีพในการประกอบสัมมาอาชีพจะตามสภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจสังคม ผลการสำรวจและการศึกษาความต้องการกำลังคนของกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า ขาดแคลนกำลังคนระดับกลาง หรือระดับปฏิบัติการค่อนข้างมาก และผู้จบการศึกษาไม่สามารถปฏิบัติงานได้หรือไม่มีความรู้เท่าที่ควร เนื้อหาสาระที่เรียนไม่ตรงกับการใช้งานหรือปฏิบัติจริง ไม่ทันสมัย ไม่ทันความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี สถานประกอบการต้องมาฝึกอบรมเพิ่มเติมอย่างน้อย 3 เดือน หรือ 6 เดือน หรือ 12 เดือน จึงจะสามารถทำงานได้ตามต้องการ ขาดทักษะความรู้พื้นฐานที่จำเป็น ได้แก่ การสื่อสารภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การคำนวณด้านพื้นฐาน และ

คุณลักษณะบางประการ ได้แก่ การวิเคราะห์แก้ปัญหา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อดทน เป็นต้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2549, หน้า 4 - 6)

ตามข้อเท็จจริงแล้วการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทำกันตลอดเวลาและต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 แต่ยังคงมีปัญหาที่ต้องใช้เวลาในการแก้ไข เช่น การผลิตคนไม่ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ ซึ่งบุคลากรทางอาชีวศึกษา จำเป็นต้องสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสภาอุตสาหกรรม สถานประกอบการ เพื่อให้รู้ข้อมูลเชิงลึกในความต้องการกำลังคน ซึ่งก็ได้พัฒนาปรับปรุงกรอบหลักสูตร ให้ยืดหยุ่น คล่องตัวในระดับหนึ่งแล้ว อีกทั้งยังส่งเสริมการสร้างนักศึกษาให้มีจิตสำนึก เสียสละและรับใช้สังคม ตลอดจนเปลี่ยนพฤติกรรมบุคคล ให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเอื้ออาทร มีน้ำใจ เรียนรู้การอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่น ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ ที่มีผลต่อประเทศชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2550, คำนำ)

นอกจากนี้จากการสังเคราะห์ข้อมูลของนักวิชาการหลายท่านมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าคุณลักษณะที่ขาดหายไป และเป็นสิ่งที่สถานประกอบการต้องการของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านการอาชีวศึกษา คือ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ 4 ด้าน คือ (1) ด้านวิชาการ (2) ด้านทักษะวิชาชีพ (3) ด้านบุคลิกภาพ และ (4) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

จากข้อมูลดังกล่าว รวมทั้งปัญหาการขาดประสิทธิภาพของผู้เรียนด้านการอาชีวศึกษา มีผลให้การจัดการศึกษาในระดับกลางหรือช่างเทคนิค ไม่สนองต่อความต้องการกำลังคนเชิงคุณภาพของตลาดแรงงานอย่างแท้จริงดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคนิคการผลิต รับผิดชอบในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา จึงพบปัญหาและได้รับข้อเสนอแนะจากผู้ประกอบการเกี่ยวกับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาเทคนิคการผลิตบางส่วน มีคุณลักษณะที่ไม่ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงคุณลักษณะที่ความต้องการของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผู้สำเร็จการศึกษหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาเทคนิคการผลิตในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยผู้วิจัยมีแนวคิดพื้นฐานในการวิจัยครั้งนี้ว่าผลผลิตทางการศึกษาจะต้องตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และของสังคม รวมทั้งจะนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและผู้ประกอบการต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่ต้องการของผู้ประกอบการเกี่ยวกับ ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาเทคนิคการผลิตในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่ต้องการของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาเทคนิคการผลิตในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตาม ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน นิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ ประเภทของสถานประกอบการ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาจะเป็นข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา สำหรับใช้เป็นแนวทาง แก้ไข ปรับปรุง ส่งเสริม พัฒนา การจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคนิคการผลิต ให้มีคุณลักษณะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษาสำหรับการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายบุคคลหรือหัวหน้างานของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่รับอนุญาตประกอบกิจการข้อมูล ณ วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2552 จำนวน 386 คน จำแนกเป็นนิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน จำนวน 79 คน นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค) จำนวน 105 คน นิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร จำนวน 48 คน เขตประกอบการอุตสาหกรรมแพคเตอร์แลนด์วังน้อย จำนวน 61 คน และเขตประกอบการอุตสาหกรรมสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำนวน 93 คน (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, 2552)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากประชากรมีจำนวนแน่นอน (finite populations) จึงใช้สูตรยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในการคำนวณหาขนาดตัวอย่าง (สุวรรีย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2546, หน้า 129 - 130) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 196 คน จำแนกเป็นนิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน จำนวน 40 คน นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค) จำนวน 53 คน นิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร จำนวน 25 คน เขตประกอบการ

อุตสาหกรรมแฟคเตอรีแลนด์วิงน้อย จำนวน 32 คน และเขตประกอบการอุตสาหกรรมสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำนวน 46 คน โดยผู้วิจัยเป็นผู้คำนวณด้วยมือ ในการหากลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) โดยใช้สูตรของสุวริย์ศิริโกคาภิรมย์ (2546, หน้า 445) ตามนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยคำนวณตามสัดส่วน และในแต่ละนิคมอุตสาหกรรมทำการสุ่มอย่างง่าย

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ (independent variables) ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

2.1.1 ตำแหน่ง

- 1) ผู้จัดการฝ่ายบุคคล
- 2) หัวหน้างาน

2.1.2 วุฒิการศึกษา

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- 3) สูงกว่าปริญญาตรี

2.1.3 ประสบการณ์ในการทำงาน

- 1) 1-10 ปี
- 2) 11-20 ปี
- 3) สูงกว่า 20 ปี

2.1.4 นิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

- 1) นิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน
- 2) นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค)
- 3) นิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร
- 4) เขตประกอบการอุตสาหกรรมแฟคเตอรีแลนด์วิงน้อย
- 5) เขตประกอบการอุตสาหกรรมสวนอุตสาหกรรมโรจนะ

2.1.5 ประเภทของสถานประกอบการ

- 1) อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม
- 2) อุตสาหกรรมโลหะพื้นฐาน แปรรูปโลหะ ผลิตเครื่องจักรกล เครื่องมืออุปกรณ์ขนส่ง รถยนต์
- 3) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์
- 4) อุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ

2.2 ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่ คุณลักษณะที่ต้องการของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาเทคนิคการผลิตในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 6 ด้าน คือ

- 2.2.1 ด้านความรับผิดชอบ
- 2.2.2 ด้านความมีวินัยในตนเอง
- 2.2.3 ด้านความผูกพัน
- 2.2.4 ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์
- 2.2.5 ด้านความรู้
- 2.2.6 ด้านทักษะวิชาชีพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณลักษณะที่ต้องการ หมายถึง บุคลิกภาพ ความรอบรู้ การมีทักษะในการประกอบอาชีพ คุณธรรมจริยธรรม และพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ

ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่น ตั้งใจ พากเพียร มานะอดทน ต่อหน้าที่ การงานหรือภาระผูกพันที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่หลีกเลี่ยงงาน เอาใจใส่ในการปฏิบัติงานเพื่อผลงานที่มีคุณภาพ สามารถปฏิบัติงานได้เสร็จตามกำหนด ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความคุ้มค่าของต้นทุนการผลิต กล้าเผชิญต่อความจริง กล้ายอมรับความผิด เข้าปฏิบัติงานและเลิกงานตามเวลาที่กำหนด ทำงานเต็มเวลา เตรียมเครื่องมือเครื่องจักรให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน ทำความสะอาดเครื่องมือ เครื่องจักรทั้งก่อนและหลังการปฏิบัติงาน

ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง การมีจิตสำนึกในตนเอง รู้จักผิดชอบ ชั่วดี โดยไม่มีการบังคับจากปัจจัยภายนอก โดยยึดกฎระเบียบของสถานประกอบการ มาปฏิบัติงานและเลิกปฏิบัติงานตามเวลาที่กำหนด รับผิดชอบงานในหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด มีความซื่อสัตย์สุจริต พร้อมทั้งเคารพและศรัทธาต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ความผูกพัน หมายถึง ความรักในองค์กร รู้สึกเป็นเจ้าของ มีความเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร โดยยึดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจขององค์กรเป็นเป้าหมายในการปฏิบัติงาน ยอมรับและปฏิบัติตามวัฒนธรรมองค์กร แสดงออกถึงความเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร และมีความรักความศรัทธา ภูมิใจ ห่วงใยต่อองค์กร

ความมีมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การติดต่อสัมพันธ์และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในทางสังคมระหว่างบุคคลโดยมีความสุภาพอ่อนโยน ยิ้มแย้มแจ่มใส รักษาหน้าใจเพื่อนร่วมงาน เข้าใจและเห็นใจผู้อื่น มองโลกในแง่ดี มีอารมณ์ขัน อารมณ์ดี มีสุขภาพจิตดี ความเป็นมิตร มีความรักความสามัคคีในองค์กร

ความรู้ หมายถึง ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นเช่นการสื่อสารภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ ความรู้ทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ นำความรู้ที่เรียนบูรณาการลงสู่การปฏิบัติ พร้อมทั้งอธิบายถ่ายทอดให้เพื่อนร่วมงานเข้าใจ การนำเทคโนโลยีมาช่วยพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งความรู้ในภาคทฤษฎีในสาขาวิชาเทคนิคการผลิต เช่น ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม ความรู้ด้านเทคโนโลยีในสาขาเทคนิคการผลิต ความรู้เกี่ยวกับการจัดการควบคุมและพัฒนาคุณภาพ ความรู้ด้านวัสดุ ความรู้ด้านการวัดและตรวจสอบขนาดชิ้นงาน และความรู้ในการอ่านแบบเขียนแบบงานเทคนิคการผลิต

ทักษะวิชาชีพ หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตน การมีทักษะในการใช้เครื่องมือเครื่องจักร การมีทักษะในการเลือกใช้วัสดุอย่างถูกต้องและคุ้มค่า สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในด้านต่างๆ ในการปฏิบัติงาน ผลงานถูกต้องตามแบบที่กำหนด รวดเร็ว ปลอดภัยทั้งตนเอง เพื่อนร่วมงาน เครื่องมือ เครื่องจักร รวมถึงทักษะด้านเทคนิคการผลิต ทักษะด้านการวัดและตรวจสอบขนาดชิ้นงานการผลิต ทักษะในการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องมือและเครื่องจักร ทักษะในการแก้ปัญหาโดยใช้คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ทักษะในการอ่านแบบและเขียนแบบเทคนิคการผลิต ทักษะในการสื่อสารทางเทคนิคในงานอาชีพ แลทักษะด้านเทคโนโลยีในสาขาเทคนิคการผลิต

ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาเทคนิคการผลิต ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สาขาวิชาเทคนิคการผลิต หมายถึง สาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของแผนกเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง

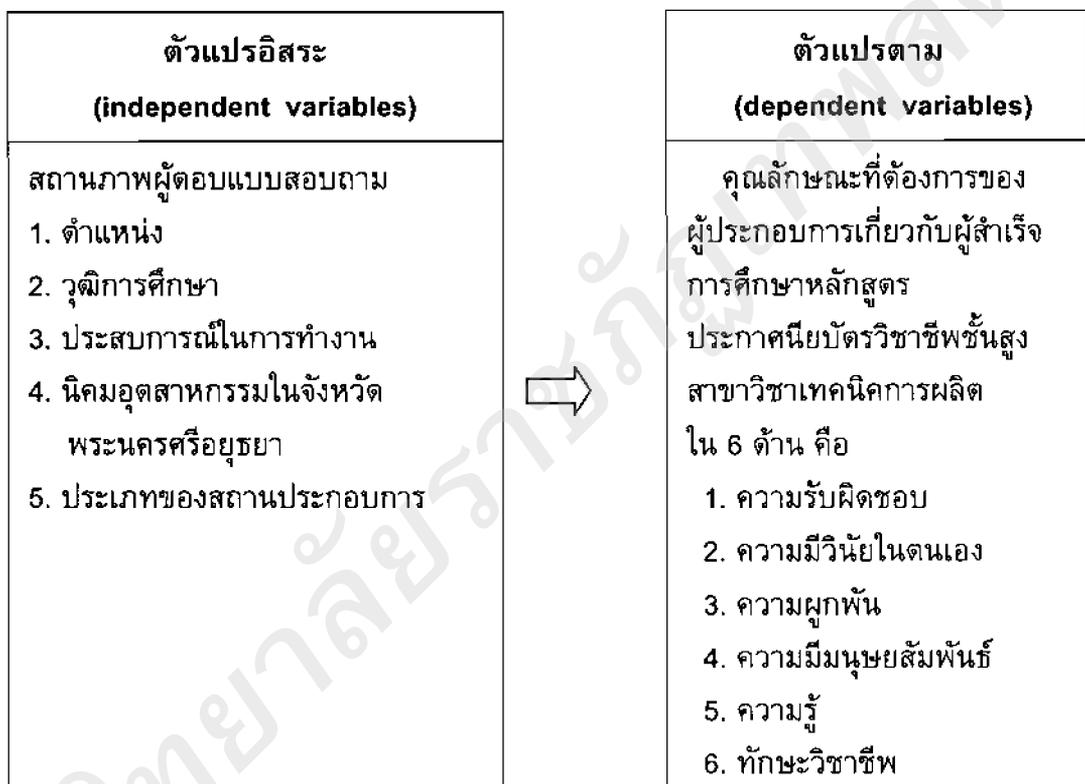
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หมายถึง การศึกษาดำกว่าปริญญาตรี ทางด้านอาชีวศึกษาเทียบเท่ากับอนุปริญญา

สถานประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หมายถึง สถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมที่ขออนุญาตประกอบกิจการกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้อมูล ณ วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2552 เฉพาะโรงงานที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นิคมอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หมายถึง นิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค) นิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร เขตประกอบการอุตสาหกรรมแพคเตอร์แลนด์วังน้อย และเขตประกอบการอุตสาหกรรมสวนอุตสาหกรรมโรจนะ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงคุณลักษณะที่ต้องการของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาเทคนิคการผลิตในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 6 ด้าน โดยประยุกต์กรอบแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2550, หน้า 8) เพื่อใช้ทำการวิจัย ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

คุณลักษณะที่ต้องการของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาเทคนิคการผลิตในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน นิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และประเภทของสถานประกอบการ